

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 751/10
17.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Миломира Николића, чланова већа, у парници по тужби тужилаца Ј.К., Ј.К., Д.К. и В.К., сви из Н.С., чији је заједнички пуномоћник Ј.К., адвокат из Н.С., против тужених 1) М.Т. из В., 2) Л.Н. из Н.С., 3) М.Б.-Д. из Н.С. и 4) В.П. из Ш., чији је заједнички пуномоћник Д.С., адвокат из Н.С., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Округног суда у Новом Саду Гж број 5971/2006 од 19.11.2008. године, у седници већа одржаној 17.06.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Округног суда у Новом Саду Гж број 5971/2006 од 19.11.2008. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П број 4277/2005 од 31.05.2006. године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезу тужени да им на име накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха солидарно исплате износ од 108.000,00 евра, односно 27.000,00 евра по тужиоцу, у динарској противвредности, са припадајућом законском затезном каматом од дана утужења, као и да се обавезу тужени да им солидарно накнаде трошкове парничног поступка. У ставу другом изреке обавезани су тужиоци да туженима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 85.500,00 динара. У ставу трећем изреке тужиоци су ослобођени плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Округног суда у Новом Саду Гж број 5971/2006 од 19.11.2008. године жалба тужилаца је одбијена и потврђена наведена пресуда Општинског суда у Новом Саду у ставу првом и другом изреке.

Против другостепене пресуде тужиоци су преко пуномоћника благовремено изјавили ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу одредбе члана 399. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04), која се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је ревизија против наведене нижестепене одлуке изјављена пре 29.12.2009. године, па је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 7. ЗПП, која је према наводима ревизије учињена тиме што тужиоцима није дата могућност да се преко судског вештака неуропсихијатра као једино законски компетентног утврди постојање и интензитет страха који су тужиоци трпели, тако да тужиоцима није дата могућност да расправљају пред судом. Слободна оцена доказа установљена одредбом члана 8. Закона о парничном поступку садржи овлашћење суда не само на слободну оцену резултата доказивања већ и на слободан избор доказних средстава. Стога околност да суд није извео доказ вештачењем преко вештака неуропсихијатра, ради утврђивања постојања и интензитета страха код тужилаца, не представља битну повреду одредаба парничног поступка, из члана 361. став 2. тачка 7. ЗПП, будући да тужиоцима тиме није онемогућено расправљање пред судом. Неосновани су и наводи ревизије о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да нижестепене пресуде не противрече својим разлозима.

Према утврђеном чињеничном стању првотужени, друготужени и трећетужени су суинвеститори изградње вишестамбене зграде на адреси Нови Сад, а четвртотужени је ангажован да на овом градилишту ради као надзорни орган, док је првоозначени тужилац власник суседне некретнине – породичне стамбене зграде у Н.С. У наведеној породичној стамбеној згради првоозначени тужилац живи са члановима своје породице. Радници који су ангажовани на изградњи вишестамбене зграде у Н.С., су у јутарњим часовима 29.08.2003. године започели постављање монтажне конзолне скеле, према пројекту сачињеном августа 2003. године. Инвеститори су тражили од тужиоца као власника суседне некретнине, да им дозволи да у његовом дворишту на земљи поставе скелу, а затим је и монтирају до потребне висине како би радови на малтерисању и хидроизолацији зидова вишестамбене зграде били извршени али им то

како су радови на малтерисању и хидроизолацији зида вишестамбене зграде били извршени, али им је од стране првоозначеног тужиоца није било дозвољено. Постављање наведене скеле извршено је на тај начин што су управо у зиду вишестамбене зграде која је зидана на тој локацији пробијене рупе и кроз њих провучене челичне конзоле, односно шипке од челичних профила које су у унутрашњости зграде чији је зид малтерисан, обезбеђене гвозденим подупирачима, да би након тога на овом делу челичних профила који је штрчао, односно био испуштен изнад дворишта ван зграде, делимично и над двориштем куће у којој станују тужиоци, било извршено даље постављање скела металне конструкције са многоступима од фосни. Скела је постављена у пет нивоа до врха вишестамбене зграде, а по овако начињеним нивоима су се кретали мајстори који су малтерисали зид зграде окренут према дворишту куће у којој станују тужиоци. На самом почетку радова код постављања мајстори су избили цигле из зида како би направили рупе за конзоле, што је произвело буку, а комади избијених цигала и делова цигала пали су у двориште куће у којој станују тужиоци. Након што је скела у целости постављена, постављено је заштитно платно, једна врста завесе која је спречавала да прашина и комади падају. И поред овако постављене платнене завесе дешавало се да делови грађевинског материјала – малтер, малих диманзија падну на тло у двориште тужилаца. Нико од тужилаца није био повређен, а приликом малтерисања било је и прашине. Тужиоци нису улазили у вишестамбену зграду коју и нису видели на који начин је описана конзолна скела у унутрашњости вишестамбене зграде обезбеђена од пада. Дана 30.08.2004. године од стране Одељења за грађевинарство Секретаријата за урбанизам и стамбене послове Градске управе Града Н.С. донето је решење којим је издата грађевинска дозвола туженима као инвеститорима за изградњу предметног објекта. Правноснажним решењем првостепеног суда, који је вођен по тужби тужиоца Ј.К. против тужених ради сметања државине, одбијен је у целости. Правноснажном пресудом првостепеног суда П број 6406/2003 одбијен је тужбени захтев тужилаца ради накнаде штете од тужених због изазивања страха великог интензитета и то исплатом сваком тужиоцу по 100.000 евра. Тужиља Ј.К. почев од 25.09.2003. године до закључно са 29.05.2006. године лечена је од стране лекара неуропсихијатра који је долазио у кућне посете, ординирао терапију, а у наведеном периоду иста је узимала анксиолитике и антидепресиве по препоруци ординирајућих психијатара. Од нове 2006. године прекинула је терапију и започела са узимањем „бромазепама“ од 3 мг. Тужиља Ј.К. је навела да су тегобе које осећа и то: несаница, напетост, страх да јој је породица угрожена, настале јер је у близини њихове породичне куће градилиште стамбене зграде. Тужилац Ј.К. је у периоду од 25.09.2003. године до 30.10.2005. године лечен од стране истог лекара од неуротских сметњи и анксиозног реаговања са елементима соматизације.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак нижестепених судова да се у радњама тужених не стичу обележја противправности, будући да се не ради о умишљајним радњама, већ о имисијама које неминовно прате зидање као делатност, те се тако описане имисије у урбаној средини, каква је Н.С., имају и морају очекивати од стране суседа. Такође је правилан и закључак да због постављања, коришћења и демонтажа предметне скеле уз спорадично падање меких комадића малтера и тврдих комадића цигле не може се трпети страх, односно да тужени нису извођењем радова скривили здравствено стање тужилаца, јер нису допринели изазивању страха и психозе код тужилаца Ј. и Ј.К., који имају одређене психичке поремећаје, али да се из саме медицинске документације утврђује да њихови проблеми датирају и пре времена постављања скеле. Код правилног закључка нижестепених судова да не постоји узрочно-последична веза између постојећег здравственог стања тужилаца Ј. и Ј.К. и извођења радова на постављању скеле и малтерисању зида, нижестепени судови су правилном применом материјалног права тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха одбили. За свој правни став нижестепени судови су дали јасне и ваљане разлоге.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози, које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права.

Председник већа – судија

Снежана Андрејевић, с.р.